

monitionem, quæ erat ad salutem amore paterno, reputavit ad injuriam, tanquam si esset ex hostili odio.

Pharisæi videntes cæcum illuminatum, ac sanatum à Christo D. ita & odio stimulati, Christum dicunt peccatorem, qui sabbatum non custodiebat; & dicunt cæcus: Da gloriam Deo, nisi scimus, quia homo peccator est. Joan 9. n. 24. Tunc cæcus causam Christi suscipit dicens, quod Deus peccatores non exaudit, sed si quis ejus cultor est, & voluntatem ejus facit, & subdit: Nisi hic homo esset à Deo, non poterat facere quidquam. n. 33. Supernaturale &

miraculosum, ut ex Euthym explicavi tom. 4. c. 18. q. 17. Quid tunc Judæi: num forsitan rationibus tam efficacibus secundum omne jus tam divinum, quam naturale, acquiescunt; in d. admonitionem sanctam prolatam à cæco tanquam injuriosam calumniam suscipientes eum tanquam publicum peccatorem, ac excommunicatum ejiciunt extra synagogam: Dixerunt ei, in peccatis natus es, totus, & tu nos doces? & ejecerunt eum foras. n. 34. D. Chrysostom. 57. in Joan. ait: Quando magis admirari eum oportebat, tunc eum condemnant & dicunt, in peccatis natus es totus; nempe à pueritia, ac prima ætate tua.

Euthym. Admonitio nem pro conumeliare putant.

D. Chrysost.

CAPUT XI.

RA T autem quidam languens Lazarus à Bethania de castello Marthæ & Marthæ fororum ejus. (2. Maria autem erat, quæ unxit Dominum unguento, & extersit pedes ejus capillis suis, cujus frater Lazarus infirmabatur) 3. Miserunt ergo sorores ejus ad eum dicentes: Domine, ecce quem amas, infirmatur. 4. Audiens autem Jesus dixit eis: infirmitas hæc non est ad mortem, sed pro gloria Dei, ut glorificetur Filius Dei per eam. 5. Diligebat autem Jesus Martham, & sororem ejus Mariam, & Lazarum. 6. Ut ergo audivit quia infirmabatur, tunc quidem mansit in eodem loco duobus diebus: 7. deinde post hæc dicit discipulis suis: Eamus in Judæam iterum. 8. Dicunt ei Discipuli: Rabbi, nunc quærebant te Judæi lapidare: & iterum vadis illuc? 9. Respondit Jesus. Nonne duodecim sunt horæ diei? si quis ambulaverit in die, non offendit, quia lucem hujus mundi videt, 10. Si autem ambulaverit in nocte, offendit, quia lux non est in eo. 11. Hæc ait: Et post hæc dicit eis: Lazarus amicus noster dormit, sed vado ut à somno excitem eum. 12. Dixerunt ergo discipuli ejus: Domine si dormit, salvus erit. 13. Dixerat autem Jesus de morte ejus; illi autem putaverunt quia de dormitione somni diceret. 14. Tunc ergo Jesus dixit eis manifestè: Lazarus mortuus est. 15. Et gaudeo propter vos, ut credatis, quoniam non eram ibi: sed eamus ad eum. 16. Dixit ergo Thomas, qui dicitur Didymus ad condiscipulos: Eamus & nos, ut moriamur cum eo. 17. Venit itaque Jesus, & invenit eum quatuor dies jam in monumento habentem. 18. (Erat autem Bethania juxta Jerosolimam quasi stadiis quindecim.) 19. Multi autem ex Judæis venerant ad Martham & Mariam, ut consolarentur eas de fratre suo. 20. Martha ergo ut audivit quia Jesus venit, occurrit illi: Maria autem domi sedebat. 21. Dixit ergo Martha ad Jesum: Domine si fuisses hic, frater meus non fuisset mortuus. 22. Sed & nunc scio, quia quæcumque poposceris à deo dabit tibi deus. 23. Dicit illi Jesus: Resurget frater tuus. 24. Dicit ei Martha: scio quia resurget in resurrectione in novissimo die. 25. Dixit ei Jesus. Ego sum resurrectio & vita: qui credit in me; etiam si mortuus fuerit, vivet. 26. Et omnis qui vivit, & credit in me, non morietur in æternum. Credis hoc? 27. Ait illi Utique Domine, ego credidi quia tu es Christus dei vivi, qui in hunc mundum venisti. 28. Et cum hæc dixisset, abiit & vocavit Mariam sororem suam silentio, dicens, Magister adest, & vocat te. 29. Illa ut audivit, surgit citò, & venit ad eum. 30. Nondum enim venerat Jesus in castellum, sed adhuc erat in illo loco ubi occurrerat ei Martha. 31. Judæi ergo, qui erant cum ea in domo, & consolabantur eam cum vidissent Mariam, quia citò surrexit & exiit, secuti sunt eam dicentes, quia vadit ad monumentum, ut ploret ibi. 32. Maria ergo cum venisset ubi erat Jesus, videns eum cecidit ad pedes ejus, & dicit, Domine si fuisses hic non esset mortuus frater meus. 33. Jesus ergo ut vidit eam plorantem, & Judæos qui venerant cum ea plorantes, infremuit spiritu & turbavit seipsum, 34 & dixit: Ubi posuistis eum, dicunt ei, Domine, veni, & vide. 35. Et lachrymans est Jesus. 36. Dixerunt ergo Judæi: Ecce quomodo amabat eum. 37. Quidam autem ex ipsis dixerunt: Non poterat hic, qui aperuit oculos cæci nati facere, ut hic non moreretur? 38. Jesus ergo rursus fremens in semetipso, venit ad monumentum: Erat autem spelunca, & lapis super-

positus erat ei. 39. Ait Jesus: Tollite lapidem, dicit ei Martha soror ejus, qui mortuus fuerat: Domine jam scietur, quatruiduanus est enim: 40. Dicit ei Jesus: Nõne dixi tibi quoniam si credideris, videbis gloriam Dei? 41. Tulerunt ergo lapidem, Jesus autem elevatis sursum oculis, dixit: Pater gratias ago tibi quoniam audisti me. 42. Ego autem sciebam quia semper me audis, sed propter populum qui circumstat, dixi, ut credant quia tu me misisti. 43. Hæc cum dixisset, voce magna clamavit: Lazare, veni foras. 44. Et statim prodiit qui fuerat mortuus, ligatus pedes & manus institis, & facies illius sudario erat ligata. Dixit eis Jesus: Solvite eum, & sinite abire. 45. Multi ergo ex Judæis qui venerant ad Mariam & Martham, & viderant quæ fecit Jesus, crediderunt in eum. 46. Quidam autem ex ipsis abierunt ad Pharisæos &, dixerunt eis, quæ fecit Jesus. 47. Collegerunt ergo Pontifices, & Pharisæi conciliũ, & dicebant. Quid facimus, quia hic homo multa signa facit? 48. Si dimittimus eum sic, omnes credent in eum: Et venient Romani, & tollent nostrum regnum & gentem. 49. Unus autem ex ipsis Caiphas nomine, cum esset Pontifex anni illius, dixit eis, Vos nescitis quicquã, 50. nec cogitatis quia expedit nobis ut unus moriatur homo pro populo, & non tota gens pereat. 51. Hoc autem à semetipso non dixit: sed cum esset Pontifex anni illius, prophetavit quod Jesus moriturus erat pro gente: 52. Et non tantum pro gente, sed ut filios Dei qui erant dispersi, congregaret in unum. 43. Ab illo ergo die cogitaverunt ut interficerent eum. 54. Jesus ergo jam non in palam ambulabat apud Judæos, sed abiit in regionem juxta desertum in civitatem quæ dicitur phrem & ibi morabatur cum discipulis suis. 55. Proximum autem erat Pascha Judæorum. & ascenderunt multi Hierosolimam de regione, ante Pascha, ut sanctificarent se ipsos. 56. Quærebant ergo Jesum; & colloquebantur ad invicem, in templo stantes, quid putatis, quia non venit ad diem festum? pederant autem Pontifices & Pharisæi mandatum, ut si quis cognoverit ubi sit, indicet, ut apprehendant eum.

ARGUMENTUM cum Remissionibus.

Primò, à Vers. 1. Refertur Lazarus infirmus, & mortuus, quem quatruiduanus Christus mirabiliter suscitavit; quod latè explicavi tom. 4. c. 35

Secundò, Vers. 47. Pontifices Christo invidentes concilium, contra eum cogunt, in quo Caiphas cum esset Pontifex, prophetizat expedire, ut Christus moriatur pro populo; Quod tractavi tom. 4. c. 36. per quatuordecim quæst.

CAPUT XII.

JESUS ergo ante sex dies Paschæ venit Bethaniam, ubi Lazarus fuerat mortuus, quem suscitavit Jesus. 2. Fecerunt autem ei cenam ibi, & Martha ministrabat: Lazarus verò unus erat ex discumbentibus cum eo. 3. Maria ergo accepit libram unguenti nardi pistici, pretiosi, & unxit pedes Jesus, & extersit pedes ejus capillis suis, & domus impleta est ex odore unguenti. 4. Dixit ergo unus ex discipulis ejus, Judas Iscariotes, qui erat eum traditurus. 4. Quare hoc unguentum non venit trecentis denariis, & datum est egenis? 6. Dixit autem hoc, non quia de egenis pertinebat ad eum: sed quia fur erat, & loculos habens, ea quæ mittebantur, portabat. 7. Dixit ergo Jesus, sine illam; ut in die sepulture mee servet illud. 8. Pauperes enim semper habetis vobiscum: me autem non semper habebitis. 9. Cognovit ergo turba multa ex Judæis quia illic est: & venerunt, non propter Jesum tantum, sed ut Lazarum viderent, quem suscitavit à mortuis. 10. Cogitaverunt autem principes sacerdotum, ut & Lazarum interficerent: 11. quia multi propter illum abibant ex Judæis, & credebant in Jesum. 12. In crastinum autem turba multa, quæ venerat ad diem festum, cum audissent, quia venit Jesus Ierosol., 13. acceperunt ramos palmarum, & processerunt obviam ei, & clama-

clamabant. Hosanna, benedictus qui venit in nomine Domini, Rex Israel. 14. Et invenit Jesus Asellum, & sedit super eum, sicut scriptum est 15. Noli timere filia Sion: rex cecus tuus venit sedens super pullum asinae 16. Hæc non cognoverunt discipuli ejus primum sed quando glorificatus est Jesus, tunc recordati sunt quia hæc erant scripta de eo, & hæc fecerunt ei: 17. testimonium ergo perhibebat turba quæ erat cum eo quando Lazarum vocavit de monumento, & suscitavit eum à mortuis: 18. propterea & obviam venit ei turba, quia audierunt eum fecisse hoc signum. 19. Pharisei ergo dixerunt ad semetipsos, videtis quia nihil proficimus? Ecce mundus totus post eum abiit. 20. Erant autem quidam gentiles ex his qui ascenderant ut adorarent in die festo. 21. Hi ergo accesserunt ad Philippum qui erat à Bethsaida Galilæ, & rogabant eum dicentes: Domine volumus Jesum videre. 22. Venit Philippus & dicit Andreæ: Andreas turtus & philippus dixerunt Jesu. 23. Jesus autem respondit eis dicens: Venit hora ut clarificetur filius hominis. 24. Amen, amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram, mortuum fuerit, ipsum solum manet; si autem mortuum fuerit, multum fructum affert. 25. Qui amat animam suam perdet eam, & qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. 26. Si quis mihi ministrat, me sequatur: & ubi sum ego, illic & minister meus erit. Si quis mihi ministraverit, honorificabit eum Pater meus. 27. Nunc anima mea turbata est, & quid dicam? Pater salvifica me ex hac hora, sed propterea veni in horam hanc. 28. Pater clarifica nomen tuum. Venit ergo vox de cælo, dicens: Et clarificavi, & iterum clarificabo. 29. Turba ergo quæ stabat, & audierat, dicebat tonitruum esse factum. Alij dicebant, Angelus ei locutus est. 30. Respondit Jesus, & dixit: Non propter me hæc vox venit, sed propter vos. 31. Nunc judicium est mundi: nunc princeps hujus mundi ejicietur foras. 32. Et ego si exaltatus fuero à terra, omnia traham ad meipsum. 33. Hoc autem dicebat, significans quia morte esset moriturus. 34. Respondit ei turba, nos audivimus ex lege, quia Christus manet in æternum: & quomodo tu dicis, oportet exaltari filium hominis? 35. dixit ergo eis Jesus. Adhuc modicum lumen in vobis est. Ambulate dum lucem habetis, ut non vos tenebræ comprehendant & qui ambulat in tenebris, nescit quò vadat. 36. Dum lucem habetis, credite in lucem ut filij lucis sitis. Hæc locutus est Jesus: & abiit, & abscondit se ab eis. 37. Cum autem tanta signa fecisset coram eis, non credebant in eum. 38. Ut sermo Isaiæ Prophetæ impleatur, qui dixit, Domine, quis credidit auditui nostro, & brachium Domini cui revelatum est? 39. Propterea non poterant credere, quia iterum dixit Isaias. 40. Excæcavit oculos eorum & induravit cor eorum: ut non videant oculis & non intelligant corde, & convertantur & sanem eos. 41. Hæc dixit Isaias quando vidit gloriam ejus, & locutus est de eo. 42. veruntamen, & ex principibus multi crediderunt in eum: sed propter Phariseos non confitebantur, ut è synagoga non ejicerentur. 43. Dilexerunt enim gloriam hominum magis quam gloriam Dei. 44. Jesus autem clamavit, & dixit, qui credit in me, non credit in me, sed in eum qui misit me. 45. E qui videt me, videt eum qui misit me. 46. Ego lux in mundum veni: ut omnis qui credit in me, in tenebris non maneat. 47. & si quis audierit verba mea, & non custodierit: Ego non judico eum: non enim veni ut judicem mundum, sed ut salvificem mundum. 48. Qui spernit me, & non accipit verba mea: habet qui judicet eum. Sermo quem locutus sum, ille judicabit eum in novissimo die. 49. Quia ego ex meipso non sum locutus, sed qui misit me Pater, ipse mihi mandatum dedit quid dicam, & quid loquar? 50. Et scio quia mandatum ejus vita æterna est. Quæ ergo ego loquor, sicut dixit mihi Pater, sic loquor.

ARGUMENTUM CUM Remissionibus.
Primò Vers. 1. Iesus in Bethania convivio excipitur, in quo Magdalena, Christum ungit, eamque contra Judam marmurantem defendit, quod explicavi tomo 5.
lib. 4 cap. 1.
Secundò Vers. 12. Christus Dominus sequenti die, id est, Dominica Palmarum asino vectus triumphali pompa, ut verus Messias Jerosolym. ingreditur, de quo egi to. 4. c. 40.
Tertiò Vers. 10. Refert Evangelista quomodo, Judæi cogitaverunt Lazarum

Lazarum interficere; & Vers. 20. Quomodo quidam Gætilis convenerunt ad Jesum videndum quod hic est expendendum.
Quartò Vers. 24. Per parabolam grani frumenti, quod moriens, cum magno fructu resurgit; prædicit suam instantem passionem, tunc vox de cælo intonans eum clarificat, ut exaltatus à terra omnia trahat ad seipsum; de quibus partim dixi tom. 4. cap. 42. & iterum etiam hic dicam.
Quin. Vers. 37. Describitur Judæos tot signis Christi visis non credidisse in eum, aliquo tamen credidisse, sed occulte; quod hic est expendendum.

Cogitant Judæi Lazarum interficere.
Joan. 12. n. 9. Cognovit ergo turba multa ex Judæis, quia illic est, & venerunt non propter Iesum solum, sed ut Lazarum viderent, quem suscitavit Iesus.
Num. 10. Cogitaverunt autem principes sacerdotum, ut & Lazarum interficerent.
Num. 11. Quia multi propter illum abibant ex Judæis, & credebant in Iesum

VERSIONES.
Ethiopic. n. 9. Et multi ex Judæis erant, qui cognoverunt, quod fuit tibi, & venerunt ad eum.
Arabicus. Quem de medio mortuorum suscitavit.
Persicus. Quomodo de mortuis eum excitaverat.
Syriacus, n. 10. Concilium inierunt principes sacerdotum.
Arabicus. Consultaverunt summi sacerdotes
Ethiopicus. Ut trucidarent Lazarum.
Persicus. Et maximi sacerdotes cum turba deliberaverunt.
Burgen. n. 11. Multi deficiebant ex Judæis.
Persicus. propterea quod Judæorum multi venirent, & ob eum ad Iesum.
Arias. Subibant ad Iesum.

EXPOSITIO I.
 COGNOVIT ergo turba multa: Cum Christus D. esset in Bethania, ubi Martha, &

Lazarus eum convivio ex eperunt, & Magdalena pedes Iesu unxit unguento pretioso; de quo Judas obmurmuravit, ut latè explicavi tom. 2. lib. 7. c. 1.

Cognovit ergo: dicit relationem ad superiorem actum de unctione: Turba multa ex Judæis: tam qui erant ex Ierosol. quam qui ad Ierosolym. convenerant ad celebrandum festum paschale, quod in proximo erat, ut patet ex primo versu. *Ante sex dies Pascha:* Et causam cur tot convenerant exprimit Evangelista, non propter Iesum tantum: ut ab eo monita salutis acciperent: sed ut Lazarum viderent, quem suscitavit à mortuis: ut rectè ait D. Aug. hic. *Cursitas eos adduxit, non charitas:* Ut Lazarum revivum viderent: audirent, & interrogarent, ubi, & quando, quomodo & qualiter fuit post mortem. Ita D. Cyril. Theoph. D. Thom. & ut etiam de alia vita interrogarent, ut notant Lyranus, Caiet. & alij.

Cogitaverunt: Ex Græc. Syriac. Arab. Vatabl. *Conjuxerunt, seu concilium inierunt:* Principes Sacerdot. quibus incumbat de bono salutis animarum agere, ut & Lazar. interficerent: O. Chysof. pervertit, & depravata malitia! quia, ut ait D. Chysof. Cui beneficium accipere, crimen est. Invident Lazaro vitam, Iesu gloriam, quæ ex tanto miraculo adaugebatur; & universo populo suum Salvatorem, ac Redemptorem, qui tanto miraculo ostendebatur.

Quia multi propter illum: nempe Lazar. suscitatum, compulsi tam magno, ac magnifico miraculo: *Abibant ex Judæis:* Burgen. legit: *deficiebant ex Judæis:* & relicta eorum doctrinâ, ac errore transibant ad doctrinam, ac scholam Christi; ac proinde ex duplici stimulo, ut notat D. Cyril. Nolite D. Cyril. eorum invidia provocabatur, tum quia multi non solum ipsos principes deferebant, sed etiam quia ad Christum veniebant, & convertebantur.

QUESTIO I.
 Quare Judæi tam impie consulentes cogitabant Lazarum interficere?
 Cogitaverunt & consilium fecerunt Principes Sacerd. quomodo Lazar. interficerent: Et apertam rationem huius rei assignat Textus sequenti vers. 11. *Quia multi ex Judæis propter illum* (scilicet, Lazarum) *abibant, & credebant in Iesum:* Et ita propter tam insigne miraculum, multi recedebant à Judæis, & ad Christum convertebantur; & inde maxime dolebant sacerdotes, quod eorum secta minueretur, & gloria Christi dilatata exaltaretur, ut latius explicavi in Expositione.

Horum sacerdotum dementia meritò arguit D. Aug. Tr. 50. in Io. *O stulti cogitatio ait: & cæca savitia!* D. Christus, qui suscitare potuit mortuum, non potuit occisum? Quando Lazaro in se posse opprobere necem, num auferetis Domino potestatem? *stultissimum, & dementissimum scelus* Judæi etiam de occidendo Lazaro, corde perditio conceperunt: Suprema stultitia, ac summa insania talis cogitatio qua interdicatur mortem inferre Lazaro, admereque illi vitam, quam Deus liberaliter ei dederat, sed animus ira, & odio repletus nil sapit intelligere, nec capere sed cogitat

D. August. D. Cyril. Theophyl. D. Thomas Lyran. Caietan.

Syric. Arabic. Vatabl.

Burgen. D. Cyril.

D. August. Animus ira & odio repletus cogitans Deum.

gitat se contra Deum posse opponere, eiusque dona auferre, & diminuer.

7. Nisi aliter velis dicere, quod vix Lazar. huius vite auras fuit, & statim principes Sacerd. infidias eius vite moliantur. Pro quo præclare audiendus est D. Chrysol. serm. 66. ad finem, ubi sic ait: Quasi Lazar. ad hoc deservit advenire, ut iterata mortis pericula sustineret. Lazarus vitam recuperat, sed mortis pericula non evadit; quia quando quis degit in hac vita, etiam si magnis Dei donis sit locupletatus; semper tamen subiacet magno discrimini, inimicorum odio, ac eorum infidiis. Unde dicebat Job. 3. n. 2. Perat dies in qua natus sum. Orig. legit: Male dicitur dies ille in qua natus sum. Et ut optinere notat ipse Orig. lib. 3. in Job: Non maledicuntur dies mortis, neque dies finis, neque dies exitus de hoc seculo: est namque consummatio, & requies, & dolorum omnium transitus. At dies nativitaris, exordium, ac ingressus est ad omnem laborem, dolorem, ac afflictionem: & inde dies nativitaris execratur, cum ostium aperiat ad tot, ac tantas calamitates, quæ undiq; circumdant hominē. Dicebat & ipse Job 10. n. 15. Si impius fuero, & mihi est: & si iustus, non levabo caput, saturatus afflictione, & miseria. Ac si dicat, Undiq; me circumstant labores per quamcumque viam incedam. Duæ enim sunt viæ, per quas quilibet homo graditur. Una est impietatis, altera iustitiæ. Si impietatis viam arripiam nihil eâ laboriosius, ac æmiosius est: Et sane post tot tribulationes, suprema, ac extrema manet cōnationis aternæ. Dimissa impietate, si iustitia me dederit, non levabo caput meum. Sic laborum, ac dolorū onere, ac pōdere depressus ero, ut non valē caput sursum erigere, nec aërē, sumere, vel respirare. Saturatus afflictione, & miseria: Saturatus, phrasī est hæbreica, ut notat Sanch & significat magnam copiam, ac abundantiam tātariū miseriarū. Et quidē in hac vita undiq; non desit homini ærumna.

8. Pendete Christo in cruce. Et crucifixi sunt cum eo duo latrones, unus à dextris, & alter à sinistris. Matth. 27. n. 38. Adei meus Jesus in cruce ad se omne humanum genus advocas, ut notat D. Hilari. Cant. 33. Sic ipse ait infra in cap. n. 32. Si exaltatus fuero à terra, omnia trahā ad me ipsum. Et tamen qui vocatur per dexterā, vel sinistra debent venire: & hi, qui sinistra eligunt, quod laborē, & crucem inveniant, non mirandum. At qui nihil habent sinistra, sed omnia dextera, quomodo Crucē, & passionem invenient? Hæc est huius mundi miseria, quod sive per dexteram, sive per sinistra incedas, nunquam huius mundi ærumnas effugies. Ad quod respicit Orig. hom. 35. in Matth. ubi sic ait: Mundus enim summus viros semper persequitur, & unius, & suis sectatoribus Dei iudicio etiam non parcat.

9. Matth. 27. n. 38. Adei meus Jesus in cruce ad se omne humanum genus advocas, ut notat D. Hilari. Cant. 33. Sic ipse ait infra in cap. n. 32. Si exaltatus fuero à terra, omnia trahā ad me ipsum. Et tamen qui vocatur per dexterā, vel sinistra debent venire: & hi, qui sinistra eligunt, quod laborē, & crucem inveniant, non mirandum. At qui nihil habent sinistra, sed omnia dextera, quomodo Crucē, & passionem invenient? Hæc est huius mundi miseria, quod sive per dexteram, sive per sinistra incedas, nunquam huius mundi ærumnas effugies. Ad quod respicit Orig. hom. 35. in Matth. ubi sic ait: Mundus enim summus viros semper persequitur, & unius, & suis sectatoribus Dei iudicio etiam non parcat.

10. Nunquam homini deficiunt labores in hac vita. Origenes.

11. Quare Judæi potius Lazarum cogitant interficere, quam quemcumque alium miraculo illustratum à Christo? Quia Lazarus fuerat à Christo suscitatus. Cogitaverunt Principes Sacerdotum eum interjicere. Valde mirum! Christus D. innumeris suis miraculis illustravit, nullum eorum intentant occidere, nec paralyticum sanatum in piscina, nec cæcum à nativitate illuminatum, nec filiam Archisynagogi, nec filium viduæ suscitatos, sed se solum hanc cogitationem concipiunt contra Lazarum.

12. Ad quæ respondet primò Lyran. postquam dubitationem proponit & sic ait: Dicendum, quod hoc erat, quia Lazarus erat homo nobilis, & famosus, & ideo miraculum in ipso factum erat magis publicum, ac famosum, & inat magis omnium voce, ac opinione divulgabatur, ac celebrabatur, & ideo ad occultandum miraculum, ipsum volebant interficere.

13. Sanat Dominus languidum in piscina, & obmurmurant Judæi, quod esset factum in die sabbathi Joan. 5. n. 9. Sanat cæcum à nativitate, & calumniabantur Judæi, quod esset in die sabbathi: Joan. 9. n. 16. Suscitavit filiam principis in oculo: Matth. 9. n. 24. Et inde forte aliqui maligni Iudæorum non credebant: suscitavit filium viduæ, sed adhuc in pheretio: Luc. 7. n. 14. At suscitavit Dominus Lazarum sepulchralibus fasciis constrictum, & jam per quadriduum sepulchro clauso lapide traditum, & cum contra tantum miraculum non possent aliquid dicere, nec illud calumniari. Cogitant Lazarum interficere: Si inimicus in fama, ac honore, non potest te scelerare, ac deturpare, eius odium nō quiescit, sed infidias machinatur, ut te valeat perdere, ac vita privare. Accusavit Ioseph. fratres suos apud Patrem crimine pessimo, ex quo ipsi occurrant eum, & non poterant ei quidquam pacifice loqui: Gen. 37. n. 4. si tam crudeli odio habet te Ioseph, eo quod apud Patrem eos desereret de execrabili crimine: cur etiam ipsi impositio & commentito crimine eum non arguant? Ioseph omni virtute, puritate, ac charitate erat valde conspicuus, & ideo à Patre super omnes diligebatur; ut notat D. Chrysol. hom. 61. in Gen. Theod. Lyppom. Quæ virtus ita erat cunctis nota, ut advenit Thom. Aug. Ut etiam ipsi cruciales, & invidiosos fratres non auderent in aliquo Iosephum calumniare, nec etiam commentitum crimen imponere. Non possunt Ioseph detrachere, nec in aliquo ejus famam, ac nomen deturpare, nec ejus virtutem occultare: quid inde consequens fuit; cogitant eum interficere: Ecce somnator venit, venite occidamus eum.

14. Postquam Ioseph se manifestavit fratribus suis, eosque magnifico convivio excepit, singulos osculatus, eos amplissimis muneribus locupletat, dans singulis stolas binas: Benjamin vero trecentos argenteos cum stolis quinque, & insuper plaustra, frumenta, & omnia necessaria ad iter, in ultimo tandem amplexu, proficiens dicitur ait: ne irascamini in via: Gen. 45. n. 23. Ioseph viderat fratres suos maxime concordēs, ac unanimes; unde eis venit in mentem, ut taliter eos admoneret: Ne irascamini in via: Recordabatur Ioseph, quod ex eo quia Pater suus fecit ei tunicam polymitam Gen. 37. n. 5. inde maxime invidia, ac odio in eum sunt commoti fratres, unde timuit ne cum ipsi viderent Benjamin in super ceteros peculiariter remuneratum quinque stolis, cum uniusquisque eorum solum accepisset binas, timuit inquam ex singularitate donorum, ne singulariter se vesceret ira contra Juniorem fratrem: inde intimè eis recommendat: Ne irascamini in via: D. Amb. lib. de Ioseph. c. 13. ait: Quam bene docet ab iracundia præcavendam, quod ea etiam possent amantes sui separare germanos.

15. Postquam Ioseph se manifestavit fratribus suis, eosque magnifico convivio excepit, singulos osculatus, eos amplissimis muneribus locupletat, dans singulis stolas binas: Benjamin vero trecentos argenteos cum stolis quinque, & insuper plaustra, frumenta, & omnia necessaria ad iter, in ultimo tandem amplexu, proficiens dicitur ait: ne irascamini in via: Gen. 45. n. 23. Ioseph viderat fratres suos maxime concordēs, ac unanimes; unde eis venit in mentem, ut taliter eos admoneret: Ne irascamini in via: Recordabatur Ioseph, quod ex eo quia Pater suus fecit ei tunicam polymitam Gen. 37. n. 5. inde maxime invidia, ac odio in eum sunt commoti fratres, unde timuit ne cum ipsi viderent Benjamin in super ceteros peculiariter remuneratum quinque stolis, cum uniusquisque eorum solum accepisset binas, timuit inquam ex singularitate donorum, ne singulariter se vesceret ira contra Juniorem fratrem: inde intimè eis recommendat: Ne irascamini in via: D. Amb. lib. de Ioseph. c. 13. ait: Quam bene docet ab iracundia præcavendam, quod ea etiam possent amantes sui separare germanos.

QUÆSTIO II.

Quare Judæi potius Lazarum cogitant interficere, quam quemcumque alium miraculo illustratum à Christo?

Quia Lazarus fuerat à Christo suscitatus. Cogitaverunt Principes Sacerdotum eum interjicere. Valde mirum! Christus D. innumeris suis miraculis illustravit, nullum eorum intentant occidere, nec paralyticum sanatum in piscina, nec cæcum à nativitate illuminatum, nec filiam Archisynagogi, nec filium viduæ suscitatos, sed se solum hanc cogitationem concipiunt contra Lazarum.

ros suis miraculis illustravit, nullum eorum intentant occidere, nec paralyticum sanatum in piscina, nec cæcum à nativitate illuminatum, nec filiam Archisynagogi, nec filium viduæ suscitatos, sed se solum hanc cogitationem concipiunt contra Lazarum.

Ad quæ respondet primò Lyran. postquam dubitationem proponit & sic ait: Dicendum, quod hoc erat, quia Lazarus erat homo nobilis, & famosus, & ideo miraculum in ipso factum erat magis publicum, ac famosum, & inat magis omnium voce, ac opinione divulgabatur, ac celebrabatur, & ideo ad occultandum miraculum, ipsum volebant interficere.

Sanat Dominus languidum in piscina, & obmurmurant Judæi, quod esset factum in die sabbathi Joan. 5. n. 9. Sanat cæcum à nativitate, & calumniabantur Judæi, quod esset in die sabbathi: Joan. 9. n. 16. Suscitavit filiam principis in oculo: Matth. 9. n. 24. Et inde forte aliqui maligni Iudæorum non credebant: suscitavit filium viduæ, sed adhuc in pheretio: Luc. 7. n. 14. At suscitavit Dominus Lazarum sepulchralibus fasciis constrictum, & jam per quadriduum sepulchro clauso lapide traditum, & cum contra tantum miraculum non possent aliquid dicere, nec illud calumniari. Cogitant Lazarum interficere: Si inimicus in fama, ac honore, non potest te scelerare, ac deturpare, eius odium nō quiescit, sed infidias machinatur, ut te valeat perdere, ac vita privare. Accusavit Ioseph. fratres suos apud Patrem crimine pessimo, ex quo ipsi occurrant eum, & non poterant ei quidquam pacifice loqui: Gen. 37. n. 4. si tam crudeli odio habet te Ioseph, eo quod apud Patrem eos desereret de execrabili crimine: cur etiam ipsi impositio & commentito crimine eum non arguant? Ioseph omni virtute, puritate, ac charitate erat valde conspicuus, & ideo à Patre super omnes diligebatur; ut notat D. Chrysol. hom. 61. in Gen. Theod. Lyppom. Quæ virtus ita erat cunctis nota, ut advenit Thom. Aug. Ut etiam ipsi cruciales, & invidiosos fratres non auderent in aliquo Iosephum calumniare, nec etiam commentitum crimen imponere. Non possunt Ioseph detrachere, nec in aliquo ejus famam, ac nomen deturpare, nec ejus virtutem occultare: quid inde consequens fuit; cogitant eum interficere: Ecce somnator venit, venite occidamus eum.

Postquam Ioseph se manifestavit fratribus suis, eosque magnifico convivio excepit, singulos osculatus, eos amplissimis muneribus locupletat, dans singulis stolas binas: Benjamin vero trecentos argenteos cum stolis quinque, & insuper plaustra, frumenta, & omnia necessaria ad iter, in ultimo tandem amplexu, proficiens dicitur ait: ne irascamini in via: Gen. 45. n. 23. Ioseph viderat fratres suos maxime concordēs, ac unanimes; unde eis venit in mentem, ut taliter eos admoneret: Ne irascamini in via: Recordabatur Ioseph, quod ex eo quia Pater suus fecit ei tunicam polymitam Gen. 37. n. 5. inde maxime invidia, ac odio in eum sunt commoti fratres, unde timuit ne cum ipsi viderent Benjamin in super ceteros peculiariter remuneratum quinque stolis, cum uniusquisque eorum solum accepisset binas, timuit inquam ex singularitate donorum, ne singulariter se vesceret ira contra Juniorem fratrem: inde intimè eis recommendat: Ne irascamini in via: D. Amb. lib. de Ioseph. c. 13. ait: Quam bene docet ab iracundia præcavendam, quod ea etiam possent amantes sui separare germanos.

Postquam Ioseph se manifestavit fratribus suis, eosque magnifico convivio excepit, singulos osculatus, eos amplissimis muneribus locupletat, dans singulis stolas binas: Benjamin vero trecentos argenteos cum stolis quinque, & insuper plaustra, frumenta, & omnia necessaria ad iter, in ultimo tandem amplexu, proficiens dicitur ait: ne irascamini in via: Gen. 45. n. 23. Ioseph viderat fratres suos maxime concordēs, ac unanimes; unde eis venit in mentem, ut taliter eos admoneret: Ne irascamini in via: Recordabatur Ioseph, quod ex eo quia Pater suus fecit ei tunicam polymitam Gen. 37. n. 5. inde maxime invidia, ac odio in eum sunt commoti fratres, unde timuit ne cum ipsi viderent Benjamin in super ceteros peculiariter remuneratum quinque stolis, cum uniusquisque eorum solum accepisset binas, timuit inquam ex singularitate donorum, ne singulariter se vesceret ira contra Juniorem fratrem: inde intimè eis recommendat: Ne irascamini in via: D. Amb. lib. de Ioseph. c. 13. ait: Quam bene docet ab iracundia præcavendam, quod ea etiam possent amantes sui separare germanos.

Postquam Ioseph se manifestavit fratribus suis, eosque magnifico convivio excepit, singulos osculatus, eos amplissimis muneribus locupletat, dans singulis stolas binas: Benjamin vero trecentos argenteos cum stolis quinque, & insuper plaustra, frumenta, & omnia necessaria ad iter, in ultimo tandem amplexu, proficiens dicitur ait: ne irascamini in via: Gen. 45. n. 23. Ioseph viderat fratres suos maxime concordēs, ac unanimes; unde eis venit in mentem, ut taliter eos admoneret: Ne irascamini in via: Recordabatur Ioseph, quod ex eo quia Pater suus fecit ei tunicam polymitam Gen. 37. n. 5. inde maxime invidia, ac odio in eum sunt commoti fratres, unde timuit ne cum ipsi viderent Benjamin in super ceteros peculiariter remuneratum quinque stolis, cum uniusquisque eorum solum accepisset binas, timuit inquam ex singularitate donorum, ne singulariter se vesceret ira contra Juniorem fratrem: inde intimè eis recommendat: Ne irascamini in via: D. Amb. lib. de Ioseph. c. 13. ait: Quam bene docet ab iracundia præcavendam, quod ea etiam possent amantes sui separare germanos.

Postquam Ioseph se manifestavit fratribus suis, eosque magnifico convivio excepit, singulos osculatus, eos amplissimis muneribus locupletat, dans singulis stolas binas: Benjamin vero trecentos argenteos cum stolis quinque, & insuper plaustra, frumenta, & omnia necessaria ad iter, in ultimo tandem amplexu, proficiens dicitur ait: ne irascamini in via: Gen. 45. n. 23. Ioseph viderat fratres suos maxime concordēs, ac unanimes; unde eis venit in mentem, ut taliter eos admoneret: Ne irascamini in via: Recordabatur Ioseph, quod ex eo quia Pater suus fecit ei tunicam polymitam Gen. 37. n. 5. inde maxime invidia, ac odio in eum sunt commoti fratres, unde timuit ne cum ipsi viderent Benjamin in super ceteros peculiariter remuneratum quinque stolis, cum uniusquisque eorum solum accepisset binas, timuit inquam ex singularitate donorum, ne singulariter se vesceret ira contra Juniorem fratrem: inde intimè eis recommendat: Ne irascamini in via: D. Amb. lib. de Ioseph. c. 13. ait: Quam bene docet ab iracundia præcavendam, quod ea etiam possent amantes sui separare germanos.

Postquam Ioseph se manifestavit fratribus suis, eosque magnifico convivio excepit, singulos osculatus, eos amplissimis muneribus locupletat, dans singulis stolas binas: Benjamin vero trecentos argenteos cum stolis quinque, & insuper plaustra, frumenta, & omnia necessaria ad iter, in ultimo tandem amplexu, proficiens dicitur ait: ne irascamini in via: Gen. 45. n. 23. Ioseph viderat fratres suos maxime concordēs, ac unanimes; unde eis venit in mentem, ut taliter eos admoneret: Ne irascamini in via: Recordabatur Ioseph, quod ex eo quia Pater suus fecit ei tunicam polymitam Gen. 37. n. 5. inde maxime invidia, ac odio in eum sunt commoti fratres, unde timuit ne cum ipsi viderent Benjamin in super ceteros peculiariter remuneratum quinque stolis, cum uniusquisque eorum solum accepisset binas, timuit inquam ex singularitate donorum, ne singulariter se vesceret ira contra Juniorem fratrem: inde intimè eis recommendat: Ne irascamini in via: D. Amb. lib. de Ioseph. c. 13. ait: Quam bene docet ab iracundia præcavendam, quod ea etiam possent amantes sui separare germanos.

vidorum moisis ob singularia dona, maxime hominis honor, vita & fama naufragatur.

14. Anima sancta multa de se prædicans, ait: Introduxit me Rex in cellaria: exultabimus, & letabimur in te, memores uberrum suorum super vinum: Recti diligunt te. Cant. 1. n. 1. Dicit de se quod peculiariter fuerit introducta in intimum cubile supremi regis, à quo magnis & amplissimis muneribus ditata est; ita ut etiam in illos valeat transfundere, & subdit: Recti diligunt te: Et cur non omnes, cum ipsa in omnes esset benefica: Quia forte inter sodales aliquæ invidebāt illi, & dolebāt, quod ipsa sola fuisset introducta, ut considerat D. Bern. serm. 24. in Cant. ubi sic ait: Recti diligunt te propter aliquas de numero ipsarum, quæ non idem sapient licet pariter currere viderentur, quæ sua sunt querentes, & non ambulantes simpliciter, neque sincere, sed speciali gloria matris invidentes, & captantes occasionem murmurandi adversus eam, ex eo nimirum, quod sola in cellaria introisset: Licet ipsa Sancta anima esset virtutibus, meritis, & gratia valde illustris ubi tamen ipsa sola ad Dei favores assumitur, ubi ipsa sola divinis muneribus ditatur, ac sublimatur, consequens fuit, ut in eam invidiorum murmur profilliret: Captantes occasionem murmurandi, ex eo nimirum, quod sola in cellaria introisset.

15. Postquam Ioseph se manifestavit fratribus suis, eosque magnifico convivio excepit, singulos osculatus, eos amplissimis muneribus locupletat, dans singulis stolas binas: Benjamin vero trecentos argenteos cum stolis quinque, & insuper plaustra, frumenta, & omnia necessaria ad iter, in ultimo tandem amplexu, proficiens dicitur ait: ne irascamini in via: Gen. 45. n. 23. Ioseph viderat fratres suos maxime concordēs, ac unanimes; unde eis venit in mentem, ut taliter eos admoneret: Ne irascamini in via: Recordabatur Ioseph, quod ex eo quia Pater suus fecit ei tunicam polymitam Gen. 37. n. 5. inde maxime invidia, ac odio in eum sunt commoti fratres, unde timuit ne cum ipsi viderent Benjamin in super ceteros peculiariter remuneratum quinque stolis, cum uniusquisque eorum solum accepisset binas, timuit inquam ex singularitate donorum, ne singulariter se vesceret ira contra Juniorem fratrem: inde intimè eis recommendat: Ne irascamini in via: D. Amb. lib. de Ioseph. c. 13. ait: Quam bene docet ab iracundia præcavendam, quod ea etiam possent amantes sui separare germanos.

16. Postquam Ioseph se manifestavit fratribus suis, eosque magnifico convivio excepit, singulos osculatus, eos amplissimis muneribus locupletat, dans singulis stolas binas: Benjamin vero trecentos argenteos cum stolis quinque, & insuper plaustra, frumenta, & omnia necessaria ad iter, in ultimo tandem amplexu, proficiens dicitur ait: ne irascamini in via: Gen. 45. n. 23. Ioseph viderat fratres suos maxime concordēs, ac unanimes; unde eis venit in mentem, ut taliter eos admoneret: Ne irascamini in via: Recordabatur Ioseph, quod ex eo quia Pater suus fecit ei tunicam polymitam Gen. 37. n. 5. inde maxime invidia, ac odio in eum sunt commoti fratres, unde timuit ne cum ipsi viderent Benjamin in super ceteros peculiariter remuneratum quinque stolis, cum uniusquisque eorum solum accepisset binas, timuit inquam ex singularitate donorum, ne singulariter se vesceret ira contra Juniorem fratrem: inde intimè eis recommendat: Ne irascamini in via: D. Amb. lib. de Ioseph. c. 13. ait: Quam bene docet ab iracundia præcavendam, quod ea etiam possent amantes sui separare germanos.

17. Postquam Ioseph se manifestavit fratribus suis, eosque magnifico convivio excepit, singulos osculatus, eos amplissimis muneribus locupletat, dans singulis stolas binas: Benjamin vero trecentos argenteos cum stolis quinque, & insuper plaustra, frumenta, & omnia necessaria ad iter, in ultimo tandem amplexu, proficiens dicitur ait: ne irascamini in via: Gen. 45. n. 23. Ioseph viderat fratres suos maxime concordēs, ac unanimes; unde eis venit in mentem, ut taliter eos admoneret: Ne irascamini in via: Recordabatur Ioseph, quod ex eo quia Pater suus fecit ei tunicam polymitam Gen. 37. n. 5. inde maxime invidia, ac odio in eum sunt commoti fratres, unde timuit ne cum ipsi viderent Benjamin in super ceteros peculiariter remuneratum quinque stolis, cum uniusquisque eorum solum accepisset binas, timuit inquam ex singularitate donorum, ne singulariter se vesceret ira contra Juniorem fratrem: inde intimè eis recommendat: Ne irascamini in via: D. Amb. lib. de Ioseph. c. 13. ait: Quam bene docet ab iracundia præcavendam, quod ea etiam possent amantes sui separare germanos.

18. Postquam Ioseph se manifestavit fratribus suis, eosque magnifico convivio excepit, singulos osculatus, eos amplissimis muneribus locupletat, dans singulis stolas binas: Benjamin vero trecentos argenteos cum stolis quinque, & insuper plaustra, frumenta, & omnia necessaria ad iter, in ultimo tandem amplexu, proficiens dicitur ait: ne irascamini in via: Gen. 45. n. 23. Ioseph viderat fratres suos maxime concordēs, ac unanimes; unde eis venit in mentem, ut taliter eos admoneret: Ne irascamini in via: Recordabatur Ioseph, quod ex eo quia Pater suus fecit ei tunicam polymitam Gen. 37. n. 5. inde maxime invidia, ac odio in eum sunt commoti fratres, unde timuit ne cum ipsi viderent Benjamin in super ceteros peculiariter remuneratum quinque stolis, cum uniusquisque eorum solum accepisset binas, timuit inquam ex singularitate donorum, ne singulariter se vesceret ira contra Juniorem fratrem: inde intimè eis recommendat: Ne irascamini in via: D. Amb. lib. de Ioseph. c. 13. ait: Quam bene docet ab iracundia præcavendam, quod ea etiam possent amantes sui separare germanos.

19. Postquam Ioseph se manifestavit fratribus suis, eosque magnifico convivio excepit, singulos osculatus, eos amplissimis muneribus locupletat, dans singulis stolas binas: Benjamin vero trecentos argenteos cum stolis quinque, & insuper plaustra, frumenta, & omnia necessaria ad iter, in ultimo tandem amplexu, proficiens dicitur ait: ne irascamini in via: Gen. 45. n. 23. Ioseph viderat fratres suos maxime concordēs, ac unanimes; unde eis venit in mentem, ut taliter eos admoneret: Ne irascamini in via: Recordabatur Ioseph, quod ex eo quia Pater suus fecit ei tunicam polymitam Gen. 37. n. 5. inde maxime invidia, ac odio in eum sunt commoti fratres, unde timuit ne cum ipsi viderent Benjamin in super ceteros peculiariter remuneratum quinque stolis, cum uniusquisque eorum solum accepisset binas, timuit inquam ex singularitate donorum, ne singulariter se vesceret ira contra Juniorem fratrem: inde intimè eis recommendat: Ne irascamini in via: D. Amb. lib. de Ioseph. c. 13. ait: Quam bene docet ab iracundia præcavendam, quod ea etiam possent amantes sui separare germanos.

20. Postquam Ioseph se manifestavit fratribus suis, eosque magnifico convivio excepit, singulos osculatus, eos amplissimis muneribus locupletat, dans singulis stolas binas: Benjamin vero trecentos argenteos cum stolis quinque, & insuper plaustra, frumenta, & omnia necessaria ad iter, in ultimo tandem amplexu, proficiens dicitur ait: ne irascamini in via: Gen. 45. n. 23. Ioseph viderat fratres suos maxime concordēs, ac unanimes; unde eis venit in mentem, ut taliter eos admoneret: Ne irascamini in via: Recordabatur Ioseph, quod ex eo quia Pater suus fecit ei tunicam polymitam Gen. 37. n. 5. inde maxime invidia, ac odio in eum sunt commoti fratres, unde timuit ne cum ipsi viderent Benjamin in super ceteros peculiariter remuneratum quinque stolis, cum uniusquisque eorum solum accepisset binas, timuit inquam ex singularitate donorum, ne singulariter se vesceret ira contra Juniorem fratrem: inde intimè eis recommendat: Ne irascamini in via: D. Amb. lib. de Ioseph. c. 13. ait: Quam bene docet ab iracundia præcavendam, quod ea etiam possent amantes sui separare germanos.

21. Postquam Ioseph se manifestavit fratribus suis, eosque magnifico convivio excepit, singulos osculatus, eos amplissimis muneribus locupletat, dans singulis stolas binas: Benjamin vero trecentos argenteos cum stolis quinque, & insuper plaustra, frumenta, & omnia necessaria ad iter, in ultimo tandem amplexu, proficiens dicitur ait: ne irascamini in via: Gen. 45. n. 23. Ioseph viderat fratres suos maxime concordēs, ac unanimes; unde eis venit in mentem, ut taliter eos admoneret: Ne irascamini in via: Recordabatur Ioseph, quod ex eo quia Pater suus fecit ei tunicam polymitam Gen. 37. n. 5. inde maxime invidia, ac odio in eum sunt commoti fratres, unde timuit ne cum ipsi viderent Benjamin in super ceteros peculiariter remuneratum quinque stolis, cum uniusquisque eorum solum accepisset binas, timuit inquam ex singularitate donorum, ne singulariter se vesceret ira contra Juniorem fratrem: inde intimè eis recommendat: Ne irascamini in via: D. Amb. lib. de Ioseph. c. 13. ait: Quam bene docet ab iracundia præcavendam, quod ea etiam possent amantes sui separare germanos.

dicens: Venit hora, ut clarificetur filius hominis.

VERSIONES.

Æthiopic. n. 20. Gentes ex hominibus Græcæ, quæ ascendebant ad festum.

Arias. Gentes ex ascendentes, illi cum venissent accesserunt ad philippum, & dicunt: Vellemus Jesum videre.

Persicus. Qui de Bethsaïda Galilææ erat, & ab eo rogantur, & dixerunt: Domine cupimus, ut Jesum videamus.

Arias. Accesserunt philippo illi.

Æthiopic. n. 22. Et venerunt Andreas, & philippus.

Syriac. Arab. n. 23. Iam venit hora, in qua glorificandus est.

Persicus. Venit hora qua, filius hominis glorificetur.

Euthymius. Venit tempus, ut glorificetur.

EXPOSITIO II.

ERANT autem quidam gentiles: seu alij legunt, Græci, seu Ethnici, nam gentiles seu ethnici, dicebantur Græci, ut patet ex Paulo Rom. 2. n. 10. Pax omni operanti bonum, Iudæo D. Chrysol. hom. 65. Euthym. Theoph. existimant quod hi gentiles ad Iudaismum transire volebant, & qui ritum Iudaicū suscipiebant, dicebantur profelyti, & profelytos jã esse, tenet Glof. Interim. Tamen cum Nolter Evang. simpliciter eos dicat Gentiles; tales fuisse existimandum est, & quod venerint Jerusalem ad adorandum Deum in templo Jerosolymit. ob sui magnam reverentiam ut docent D. Cyrill. Leon. Theophyl. D. Thom. sic & Eunuch. Regis Candacis venit adorare in Jerusalem, ad quem Angelus misit quendam Philippum discipulum non Apostolum, sed alium, qui eum ad Christum convertit: Act. 8. n. 36. Sic & Cyrus mandat edificari templum domino in Jerusalem. redditis templi vasibus, Esdræ 1. c. 1. n. 2. & cap. 6. n. 1. Seleucus, & alij Reges Asiæ templum Jerosolymitanum magnis muneribus illustrarunt. Machabæorum 3. n. 2. & 3. & Heliodor. oblata cū magnis votis Deo dedit, ibidem n. 35. Tamen ut notant Lyranus, & Toletus, isti gentiles, qui ascendebant in Jerusalem ad adorandum in die Paschatis, non admittebantur ad esum Agni Paschalis, nisi prius dimitterent ritum gentilitatis.

Hi ergo nempe gentiles commoti fama sanctitatis ac operum Christi, Accesserunt ad Philippum qui erat à Bethsaïda Galilææ: Et cur porius ad Philippum, quam ad alium? Respondent. Cyrill. Leon. Tolet. quod Philippus erat Galilæus, & in quadam parte Galilææ habitabant Gentiles, ex qua parte erant isti, sed conjectura non est firma, quia alij Apolo

Hi ergo nempe gentiles commoti fama sanctitatis ac operum Christi, Accesserunt ad Philippum qui erat à Bethsaïda Galilææ: Et cur porius ad Philippum, quam ad alium? Respondent. Cyrill. Leon. Tolet. quod Philippus erat Galilæus, & in quadam parte Galilææ habitabant Gentiles, ex qua parte erant isti, sed conjectura non est firma, quia alij Apolo

Hi ergo nempe gentiles commoti fama sanctitatis ac operum Christi, Accesserunt ad Philippum qui erat à Bethsaïda Galilææ: Et cur porius ad Philippum, quam ad alium? Respondent. Cyrill. Leon. Tolet. quod Philippus erat Galilæus, & in quadam parte Galilææ habitabant Gentiles, ex qua parte erant isti, sed conjectura non est firma, quia alij Apolo

Gentiles veniunt ad Christum videndum.

Joan. 12. n. 20. Erant autem gentiles ex his qui ascenderant, ut adorarent in die festo.

Num. 21. Hi ergo accesserunt ad Philippum qui erat à Bethsaïda Galil. & rogabant eum, dicentes: Domine, volumus Jesum videre.

Num. 22. Venit philippus, & dixit Andreas; & Andreas, & philippus dixerunt Jesu.

Num. 23. Jesus autem respondit eis Sylochia in Evang. Tom VI.

15. Rom. 2. Cal. 3. D. Chrysol. Euthym. Theophyl. Glof. Intel.

D. Cyrill. Leon. Theophyl. D. Thom.

Astor. 8.

Esdræ. c. 1. Mach. 3.

D. Cyrill. Leon. Toletus.

Esdræ. c. 1. Mach. 3.

D. Cyrill. Leon. Toletus.

Esdræ. c. 1. Mach. 3.

D. Cyrill. Leon. Toletus.

Esdræ. c. 1. Mach. 3.

D. Cyrill. Leon. Toletus.

Esdræ. c. 1. Mach. 3.

D. Cyrill. Leon. Toletus.

Esdræ. c. 1. Mach. 3.

D. Cyrill. Leon. Toletus.

Esdræ. c. 1. Mach. 3.

D. Cyrill. Leon. Toletus.

Esdræ. c. 1. Mach. 3.

D. Cyrill. Leon. Toletus.